

عنوان مقاله:

خودتنظیمی در هیجان، نمود خودکنترلی؛ آیا تحصیل در دانشگاه نقش دارد؟

محل انتشار:

کنفرانس ویژگی های ملی ۵ گانه تحول در شخصیت ایرانیان و پیشرفت ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مسعود حسین چاری - عضو هیئت علمی دانشگاه شیراز

الهام سلطانی - دانشجوی روانشناسی

مریم محمودی - دانشجوی روانشناسی

خلاصه مقاله:

نیروهای انسانی به منزله برون دادهای نظام آموزشی هر کشور را می توان از دو منظر کمی و کیفی مورد ارزیابی قرار داد. یکی از محورهای ارزیابی کیفی را می توان بر بنیان خودکنترلی استوار ساخت. خودکنترلی در عملکرد کیفیدانشجویان و دانش آموختگان دانشگاهی در زمینه های گوناگونی نمود پیدا می کند. خودتنظیمی هیجانی، یکی از این نمودها است که پژوهش حاضر با هدف بررسی آن در دانشجویان انجام شده است. به منظور دست یابی به این هدف، یعنی واریسی نقش تحصیل در دانشگاه در خودتنظیمی هیجانی، نمونه ای مشتمل بر 159 دانشجو از جامعه آماری دانشجویان سال اول و آخر رشته های مختلف دانشگاه شهید باهنر کرمان به عنوان مشارک تکنندگان در پژوهش با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات مورد نیاز از پرسشنامه خودتنظیمی هیجانی گراس و جان استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل داده ها با روش آماری تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تی برای مقایسه گروههای مستقل، بیانگر آن بود که بین دانشجویان سال اول و آخر دانشگاه، از نظر ابعاد خودتنظیمی هیجانی تفاوت معنی داری مشاهده نشد. همچنین معلوم شد بین دانشجویان رشته های فنی - مهندسی، علوم پایه، کشاورزی و علوم انسانی نیز از نظر ابعاد خودتنظیمی هیجانی تفاوت معنی داری وجود ندارد. مقایسه دانشجویان دختر و پسر نشان داد که در مولفه ارزیابی مجدد شناختی هیجان، میانگین گروه پسران به نحو معنی داری بیش از گروه دختران است؛ لیکن در مولفه سرکوبی ابرازی هیجان، تفاوت معنی داری بین دو گروه دختران و پسران مشاهده نشد. متغیر سن فقط با مولفه ارزیابی مجدد شناختی رابطه منفی و معنی داری داشت. مقاله حاضر با بحث در باره یافته ها و ارائه پیشنهادات پژوهشی بیشتر در این حوزه، به پایان رسیده است.

کلمات کلیدی:

خودکنترلی، خودتنظیمی هیجانی، دانشگاه، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213651>

